

нѣ като мыслимъ, че нито Протестанти тѣ сж съгласни да бжде това така; то ный тука двойно тълкуваніе отъ свѣты тѣ отци прѣдлагаме.

Прво: ястіе то, кое то влазя въ уста та, не осквърнява челоуѣка по свое то си сжщество, и защо то всяко ястіе има вещественъ съставъ; а душа та челоуѣческа е невещественна. За това вещественно то не може да осквърни невещественно то. Нѣ ако при ястіе то ся притури безчинно то похотѣніе, произволъ тѣ, непослушаніе то и прѣстъпваніе то на заповѣдь тж; то тогава вече ястіе то осквърнява челоуѣка, не по свое то си вещество, какъ то ся каза, нѣ по безчинно то похотѣніе, по произволъ тѣ, по непослушаніе то, по невѣздржаніе то и по прѣстъпваніе то на заповѣдь тж.

Второ: Четѣте 15 главж отъ Матѣеа и ще разумѣете, что значать оныя думы Христовы. Съблазнявахъ са Іудеи тѣ, като виждахъ нѣкого да яде съсъ неумыены ржцѣ: Защо то мысляхъ, че ястіе то приема нѣкакво осквърненіе отъ неумыены тѣ ржцѣ и осквърнява душиж тж. За това Христосъ, като видѣ безуміе то имъ, каза: да яде челоуѣкъ съ неумыены ржцѣ, не го осквърнява (Матѣ. гл. 15. ст. 20). Отъ тука е явно, че не за сжщество то на ястіе то говори, нѣ за яденіе, кое то бива съсъ неумыены ржцѣ.

Въ Евангеліе то отъ Лука, казвать Протестанти тѣ, Христосъ говори: *Въ коя то кѣшкѣ влѣзете, тамо свѣдѣте, и яжте и пийте отъ*